

ἀπὸ τῶν ἔργων ἕκαστος λήψεται τὴν ἀξίαν ἀμοιβήν. Ἄλλὰ
 δόξα τίμιον, τὸ καταπίπτον «ὡς ἄνθος χόρτου»; ἀλλὰ πλοῦ-
 15 τος δὲ οἱ κεκτημένοι ταλανίζονται. «Οὐαὶ γάρ, φησί, τοῖς
 πλουσίοις.» Καὶ πάλιν. «Οὐαὶ τοῖς πεπειθόσιν ἐπὶ τῇ δυνά-
 μει αὐτῶν καὶ ἐπὶ τῷ πλήθει τοῦ πλούτου αὐτῶν καυχωμέ-
 νοις.» Ὁ Χριστιανὸς οὐδέποτε ἐξ ἄρχοντος ἰδιώτης γίνεταί,
 οὐδὲ ἀπὸ πλουσίου πένης, οὐδὲ ἄδοξος ἀπὸ ἐνδόξου, ἀλλὰ
 20 μένει πλουτῶν ὅταν πτωχεύῃ, καὶ ὑψοῦται ὅταν ταπεινοῦν
 ἑαυτὸν σπουδάζῃ· καὶ τῆς ἀρχῆς ἢς ἄρχει οὐ κατὰ ἀνθρώπων
 ἀλλὰ τῶν ἀρχῶν [ἐξουσίαν ἔχει] καὶ τοῦ κοσμοκράτορος τοῦ
 σκότους, οὐδεὶς αὐτὸν παραλύσαι δύναται. «Καλὸν ὁ γάμος»
 σύμφημι καὶ γώ. «Τίμιος γάρ, φησὶν, ὁ γάμος καὶ ἡ κοίτη
 25 ἀμίαντος, πόρνους δὲ καὶ μοιχοὺς κρινεῖ ὁ θεός.» Σοὶ δὲ
 οὐκέτι δυνατὸν τὰ δίκαια φυλάξαι τοῦ γάμου. Τὸ γὰρ ἐπου-
 ρανίῳ συναφθέντα νυμφίῳ τοῦτον μὲν ἀφεῖναι, γυναικὶ δὲ
 ἑαυτὸν συνάψαι, μοιχεῖα τὸ πρᾶγμα, κἂν μυριάκις αὐτὸ σὺ
 γάμον καλῆς· μᾶλλον δὲ καὶ μοιχεῖας τοσοῦτῳ δεινότερον, ὅσα
 30 κρείττων ἀνθρώπων θεός. Μηδεὶς σε ἀπατάτω λέγων· γαμεῖν
 οὐκ ἐκώλυσεν ὁ θεός. Οἶδα τοῦτο καὶ γώ· γαμεῖν μὲν οὐκ ἐκώλυ-
 σεν, ἀλλὰ μοιχεύειν ἐκώλυσεν· ὅπερ σὺ ποιεῖς, ἐὰν θέλῃς, ὅ
 μὴ γένοιτο, ὁμιλήσαι γάμῳ ποτέ.